¶ Modus ſeruandus in execucione ſeu
proſecutione gratie expectatiue.

¶ Primo habitis bullis plūbatis executor vel iudex: executores ſiue iudices ſi fuerint in Ro. cu. vel in partib⁹: vadat vel vadant cū bullis ⁊ debita cū inſtantia reqrat ſeu requirāt ⁊ hūiliter pe/
tat ſeu petāt vt ꝓcedat ſeu ꝓcedāt ad executiōez ſupradicte gr̄e: ſm ei⁹ directā formā ⁊ tenorē lr̄aꝝ ap̄licaꝝ de et ſup dcā gr̄a ſibi ꝯceſſaꝝ. Qui executor ſiue executores ſi ꝓcedere voluerint aſſi/
gnēt impetrāti certū terminū ad ꝯparēdū corā eo vel corā eis ꝓ ducēdo ꝓducendū ⁊ docendū de vita ſua laudabili et ꝯuerſatōe honeſta: ⁊ de oībus neceſſarijs faciat plenā fidē ipſis executori/
bus ſeu iudici vel iudicibus. ¶ Habeat etiā notarios ⁊ tabellio nes publicos: lr̄aſqꝫ executoriales ſeu ꝓceſſus ꝑ dictos executo/
res ſeu iudices faciendos vel ſigillādos: vt executores poſſint in ip̄is legere ſeu ꝓnuntiare inhibitiones ⁊ reſeruatiōes decreta et mādata in ſcriptis ꝓferēda. Et ip̄is executorialibus ⁊ ꝓceſſibus ſigillatis ⁊ oībus alijs p̄miſſis ſic ꝑactis fiat notificatio lr̄arum ap̄licaꝝ ⁊ ꝓceſſuū inde ſecutoꝝ quāto citi⁹ fieri poterit collato/
ribus vel collatricibus in hunc modum.

¶ Modus inſinuādi lr̄as ap̄licas collatori.

¶ Impetrās accedat ad collatorē vel collatricē vel eccl̄iam eorū dē vel ad cap̄lm cū notario ⁊ teſtibus idoneis aſſūptis vna ſecū delegato executore vel ſubdelegatis executoribus q hec ſp̄āliter receperunt in mandatis: ſi eoꝝ copiā vel p̄n̄tiaz hr̄e poſſit. Dein/
de dictas lr̄as ap̄licas ⁊ ꝓceſſus inde ſecutos collatorib⁹ vel col latricib⁹ inſinuet ſimul ⁊ ſemel: notificetqꝫ publice ⁊ legat de ver bo ad verbū: ⁊ copiā auſcultatā eis tradat: ⁊ reqrat notariū ſup hoc vt de notificatiōe publicatiōe inſinuatiōe lectiōe ⁊ traditōe hmōi ſibi cōficiat publicū inſtrm̄. ¶ Si xo collator vel collatrix vel collatores vel collatrices forte indignati nollēt audire hmōi notificationē inſinuationē lr̄aꝝ ap̄licaꝝ ⁊ proceſſuum inde ſecu toꝝ p̄n̄tatiōes quas executores fingētes: vel eoꝝ ſeu eaꝝ p̄n̄tiaz ꝯmode hr̄e nō poterint: vel qr forte habitāt in caſtris: vel ꝓpter

R 634!

metū corpoꝝ ex quo dicti ſubdelegati executores notarij teſtes ⁊ alij ad hoc neceſſarij ad dictos collatores ſeu dictas collatrices accedere ſecure nequeant ad inſinuandū iſtas lr̄as ⁊ proceſſus ſaltē fiat in eoꝝ eccl'ijs inſinuatio lr̄aꝝ aplicaꝝ ⁊ p̄dictoꝝ: ⁊ offeratur copia auſcultata de verbo ad verbū dictaꝝ lr̄aꝝ: ⁊ in ſummo altari ponat̄: ⁊ ſufficit: qꝛ quilibet p̄latus tenet̄ in ſua eccl'ia habere procuratorem vel officialem de iure.

¶ De prouiſione facienda.

¶ Primis ꝟo peractis impetrās acceptet ſicut poſtea dicet̄. qua acceptatiōe facta vadat cū notario ⁊ teſtibus ad executores ſub delegatos: vel ad principales: ſi eoꝝ p̄ntias h̄ie poterit. Acceptationem hm̄oi per ip̄m factā ⁊ in publicā formā redactā ⁊ ipſum Inſtrumētū notificet ⁊ inſinuet. Inſinuatiſq; requirat hm̄oi executores debita cū inſtantia ⁊ hūiliter ab eis requirat vt hm̄oi beneficium vacans ⁊ per ip̄m acceptatū ſibi cū oībus iuribus ⁊ ptinentijs conferāt vel aſſignēt: ⁊ principaliter inueſtiāt: in corpalem ⁊ realē poſſeſſionē ipſius bn̄ficij inducant ⁊ defendāt inductum: ac faciāt ſibi de hm̄oi fructibus ꝓuentibus iuribus et obuentionibus vniuerſis integre reſponderi.

¶ Itē ſi collator vel collatrix in p̄miſſis aliquo mō ſe opponunt vel ip̄m impetrantē in aliquo. ſ. poſſeſſiōe pacifica: vel fructuū pceptiōe vel al's quouis mō nitant̄ impedire: extūc executores prefati eoꝝ lr̄is ⁊ mandatis faciāt ⁊ mandēt monere collatores vel collatrices quoſcūq; vl' quaſcūq;: ⁊ alios ſeu alias īpetrantē ip̄m in aliquo impediētes: vt. ꝭ. certū tp̄s poſt monitionē hm̄oi eis factam ab hm̄oi impedimētis ſeu pturbatiōibus deſiſtant. alioqn in ſn̄iaꝫ excōis ſuſpenſionis ⁊ interdicti incidant ac incidiſſe denuntient̄ eccl'ijs cathedralib⁹ collegiatis ⁊ ſingulis alijs publice ⁊ manifeſte diebus dn̄icis ⁊ feſtiuis. ¶ Si ꝟo collator vel aliquis alius appellauerit ꝯ ꝓceſſus ⁊ mādata ſeu monitiones dictus impetrās ꝓteſtet̄ ꝙ hm̄oi cāꝫ cōmitti faciat dn̄is de Rota decidendā tractandā ⁊ fine debito terminādā. Poſtea ꝟo ſi collator vel collatrix diceret ſe velle dicto impetrāti beneficium ac

ceptatū conferre·impetrans nō conſentiat:ſed petat vt eum ad/
mittant ⁊ ſibi ſint fauorabiles:⁊ ijdem executores ſui ſibi confe/
rant illud·alioquin ſi impetrans conſentit in collationē collato
rū ſtatim gratia ſua expirauit· ¶ Itē caueat impetrans ne deci/
piatᷣ·ſ·ne collatores vel collatrices eū decipiāt mediante ꝓmiſſi
one aliqua vel obligatiōe:ſꝫ quicqd cū ipis placitauerit de eo fa
ciat ſibi fieri ſufficientē cautionē : q₂ dicūt ſe de iure non tenere
promiſſiones nec obligationes factas impetranti·
¶ Itē ſi adepta poſſeſſione impetrās ſentiat ſe grauatū p ſniaꝫ
ſui dioceſani:aut eius officialis:aut collatoꝝ dicentiū ſe hr̄e iu/
riſdictionē ordinariā ſup ipm impetrantē rōe bn̄ficij per eū ade/
pti·Satī ipſe impetrans a dicto grauamine cū ad eius ꝑuenerit
notitiā ſup eo habito maturo cōſilio iuriſperitoꝝ:appellet viua
voce coram notario ⁊ teſtib⁹:⁊ proteſtetᷣ q̄ infra decē dies intē/
dit appellare in ſcriptis·Et infra illud tempus vadat ad execu/
torē vel executores ⁊ requirat eum vel eos debita cū inſtantia:et
petat humiliter vt ipſi eū defendant ⁊ ꝓuideant ſibi de remedio
oportuno ſicut de iure tenentᷣ·Qꝺ ſi forte rennuerint ⁊ ꝯtempſe
rint:impetrās prefatus appellet ad ſedem aplicaꝫ in ſcript⁹ ꝯtra
collatorē vel collatricē ipm grauantes : vel cōtra executores ſibi
iuſtitiā denegantes·⁊ habeat iſtā appellationē in carta ſcriptaꝫ
⁊ legat eam in hunc modum·
¶ Coram vobis notario ⁊ teſtibus hic pn̄tibus ⁊ aſtantibus ⁊c̄·
Ego·N·canonicus ſiue rector ⁊c̄·dico ⁊ ꝓpono q̄ Ep̄s prepoſit⁹
decanus ⁊ caplm talis eccl'ie ⁊c̄· contra me tale mandatū emiſe/
runt ⁊c̄·⁊ mihi deſtinarunt:Cuius tenor ſequitᷣ ⁊ eſt talis ⁊c̄· In
quo quidē mandato diuerſa grauamina indebite mihi ꝯ iuſtitiā
inferuntᷣ ⁊ illata ꝯtinentᷣ·ſuper quib⁹ executores mei in gr̄a mi/
hi facta a ſede aplica deputati:licet per me debita cum inſtantia
fuerint requiſiti me defendere vt de oportuno remedio prouide/
re: contra iuſtitiā denegantes : in oībus ⁊ ſingulis ſentiens me
indebite grauatū:timenſqꝫ veriſiliter amplius poſſe grauari:ad
ſedem aplicam in his prouoco ⁊ appello : apoſtoloſqꝫ et litteras

dimiſſorias inſtāter inſtātius ⁊ inſtantiſſime mihi dari peto ſi
qs mihi dare voluerit aut etiā poterit· qui ſi mihi denegati fue-
rint ex hoc iterato ſentiēs me indebite grauatū ⁊ opp̄ſſuꝫ iteꝝ ꝓ
uoco ⁊ appello: ſubmittēs me ⁊ mea oēſqꝫ mihi adherentes ⁊ ad-
herere volētes tuitiōi ⁊ ꝓtectiōi dicte ſedis ⁊c̄· vt moꝛis eſt in ap
pellatiōibus fieri· ¶ Itē impetrans expectet donec ſibi vacaue-
rit ꝯpetens bn̄ficiū nulli alteri de iure debitū qꝫ ſibi de hmōi va
catiōe ꝯſtiterit· ⁊ ſi illud bn̄ficiū vacauerit ſtatī poſt notificatio-
nem lr̄aꝝ ⁊ ꝓceſſuū collatoꝛibus vel collatricib⁹ factā illud, acce
ptet ſub hac foꝛma coꝛā notario ⁊ alijs ꝑſonis ibidem aſtātibus
Ego· N· dico ⁊ ꝓpono ꝙ a· x· dieb⁹ citra vel circa ad mei notitiā
peruenit ꝙ ꝑꝛochialis eccl̄ia· N· ad collationē ⁊c̄· reuerendoꝝ reli
gioſoꝝ vel religioſaꝝ abbatis ⁊ ꝯuentus nūc· N· vacauit ⁊ vacat
ad pn̄s ꝑ moꝛtē ſiue obitū vel per liberā reſignationē dn̄i· N· ca-
nonici· Quapꝛopter eandē eccl̄iaꝫ ꝑꝛochialē ſiue ⁊c̄· tanqꝫ mihi ⁊
nulli alteri debitā de iure cū oībus iuribus ⁊ ꝑtinentijs ſuis vni
uerſis ī his ſcriptis accepto: ⁊ volo mihi quāto citi⁹ fieri poterit
de eadē ꝓuideri vigoꝛe ⁊ auc̄te gr̄e apl̄ice dudū mihi per ſanctiſ-
ſimū dn̄m nr̄m papā ⁊c̄· mihi ⁊ ſuꝑ quāuis aliā diſpoſitiōem cō-
iunctim vel ſeꝑatim talis vel talis· ſ· qui in tali vel tali dioc̄· va-
cat vel cū vacauerit in futuꝝ ꝓut in lr̄is apl̄icis ſuper hmōi gr̄a
ꝯfectis plenius ꝯtinet̄· Et ꝓteſtoꝛ nihilomin⁹ ꝙ ſi mihi dcm̄ bn̄-
ficiū de iure nō debeat̄: ſaluū ⁊ illeſum ſit ⁊ maneat mihi ius ad
aliud bn̄ficiū mihi ⁊ nulli alteri debitū de iure acceptandū vigo
re gr̄e ⁊ ſupꝛadicta auc̄te ⁊c̄· inuocans ſuper his teſtimoniū aſtā
tium oīm perſonaꝝ: ⁊ p̄cipue tui notarij publici hic pn̄tis: ⁊ req-
ro te ſub debito officio ⁊ iuramento p̄ſtito ſuper his pꝛedictis vt
conficias mihi publicum inſtrumentum·

¶ Nota ꝙ poſt citationeꝫ executā lis dr̄ pendere in tm̄ ꝙ ſi alter
litigantiū moꝛit̄ in curia vel in partib⁹ lite indeciſa: tūc nullus
papalis pōt bn̄ficiū acceptare: ſed ſolus papa habꝫ de iſto diſpo
nere· Caueat ergo ille collitigās ⁊ faciat ſe in ius illius defuncti
ſurrogare: ne alter ipm̄ p̄ueniat· Et idē ſi collitigantes ſimul cō-

coꝛdāt lite indeciſa: ⁊ ſi alter ipſoꝝ moꝛit̃ ⁊ non renuntiat: tūc il
lud beneficiū iteꝝ cenſet̃ pape reſeruatū. Nec cadit ſub grã expe
ctatiua ſeu expectatiū. Hoc eſt veꝝ ſi lis pēdeat in Ro. cu. ſecꝰ tñ
ſi alibi. etiā ſi quis renuntiat in curia beneficiū: ſtatim cenſetur
pape reſeruatum in eiuſdem diſpoſitione.

Modus reſignandi beneficia.

Siquis bñficiū libēter vellet reſignare ſiue renūtiare ⁊ timeat
papales cū gratijs expectatiuis: conſtituat ꝓcuratoꝛē in Ro. cu.
ad renūtiandū: ⁊ videas ꝙ tu hēas illud in ptāte tua: tūc potes
renuntiare qñ volueris. ⁊ facta renuntiatiōe incontinenti impe
tret tanq̈ per renuntiatiōꝫ. Aliter tñ pōt fieri: Impetrat ille bñ
ficiatꝰ vnā grãm expectatiuā: poſtea impetrabimꝰ bñficiū ſuū ꝑ
aſſecutiōꝫ auc̃te aplica fiendā cū cl̃a: etiā ſi p liberā in Ro. cu. vel
extra eā factā renuntiationē: cū cl̃is alijs opoꝛtunis: vt ĩ foꝛma.
Si qs ĩpetrauerit bñficiū realiter deuolutū vel reſeruatū: vel
al̃s debito mō vacās: ⁊ poſtea ĩpetret aliud: vel nō curat ꝓſequi
pꝛimū: tūc illud beneficiū ſtat in diſpoſitiōe ſolius pape ꝑ manꝰ
appoſitiōꝫ. Si aliqs impetrat bñficiū gñaliter deuolutū vl̃ re
ſeruatū: ⁊ anteq̈ adipiſcat̃ plenā poſſeſſionē illiꝰ moꝛit̃ aut re
nūtiat: vel nō curat ꝓſequi: adhuc ſtat diſpoſitio illius beneficij
in manibus ſolius pape. Nec reuertit̃ ptās ꝓuidēdi ad oꝛdina
riū ſeu collatoꝛē: niſi vacatio hmōi facta realiter ſit purgata: vi
delꝫ ꝙ impetrās effectualiter ſit adeptus poſſeſſionē illiꝰ benefi
cij: tunc pꝛimū reuertitur ad ſuum beneficium.

Habēs grãm in cōi foꝛma paupeꝝ: ante purificatiōem grẽ ſue
oꝛdinariꝰ bñficiū cōfert ſ̃m aliquos. Aliqui tñ dicūt ꝙ nō. ſ. dñs
Jo. Cal. qui tenet ꝙ ante publicationē grẽ ſue in cōi foꝛma pau
peꝝ manus oꝛdinarij ſunt ligate: dūmodo eā .j. menſem poſt va
cationē beneficij purificet ⁊ acceptet. ⁊ ita fuit al̃s obſeruatū. Se
cus tñ de gratia ſpeciali.

Oꝛdinarij nō pñt bñficiū ꝯferre infra menſem poſt vacationē
⁊ hoc ꝓpter decretū pape. Sed ſi fuerit acceptatuꝫ infra menſem
tunc iteꝝ nō pōt: qꝛ ſua collatio non valeret. Pōt tñ poſt mēſem

conferret: ⁊ ſic valeret. ¶ Habẽs gr̃az in cõi forma pauperꝝ tenet̃
ante vacationem lr̃as ſuas inſinuare ordinario: al̕s nõ põt acce
ptare. Sz hñs gr̃az in ſpãli nõ tenetur lr̃as inſinuare ordinario:
al̕s bñ põt acceptare: niſi ꝓpter ꝯcurrentem ⁊ maiorẽ diligentiã
¶ Si qs hz bñficiũ curatũ ⁊ aſſequit̃ aliud curatũ auc̃te ap̃lica
tũc primũ vacat ſedi ap̃lice ꝑ aſſecutiõez ⁊ ſtat in manibus pape
aut cadit ſub gratijs expectatiuis. ſecus tñ ſi aſſecutus ſit auc̃te
ordinaria: qꝛ tũc primũ vacat ordinario ſuo: ⁊ papales acceptare
nõ pñt. ¶ Habẽs bñficiũ curatũ ⁊ aſſequit̃ aliud curatũ q̃cunqꝫ
auc̃te: tũc primũ ſtatĩ poſtq̃ꝫ habuerit poſſeſſionez ſc̃di beneficij
tenet̃ dimittere primũ infra mẽſem in manib⁹ ordinarij: niſi lis
moueat̃ ſuꝑ ſc̃do. ꝙ ſi ambo retinuerit ſimul ꝑ menſem: tunc ip̃e
eſt priuatus vtroqꝫ: ⁊ cũ hoc efficit̃ inabilis ad alia obtinenda: ⁊
ambo bñficia vacant Cu. ro. iuxta conſtitutionẽ Execrabilis.
¶ Siqs efficiat̃ de familia pape vel ei⁹ officialis: tũc bñficia ſua
ſunt ſedi ap̃lice reſeruata: etiã ſi moriatur anteq̃ꝫ de officio fami
liaritatis ſe intromittat: ⁊ poſtq̃ꝫ acceptauerit: nihilominus ſi
poſtea reſignet adhuc eius beneficia ſunt reſeruata.
¶ Ordinari⁹ ſemꝑ debet ꝯferre beneficiũ ⁊ pñtare corã notario
publico: ⁊ inſtr̃a collatiõis ⁊ pñtatiõis cũ ſigillis proprijs robo
rare: qꝛ lr̃is ordinarioꝝ nõ ſemꝑ credit̃ niſi qs doceat: ⁊ hoc de
ꝯſuetudine: qꝛ ordinarij ꝯſueuerũt tales lr̃as tm̃ ſigillis ꝓprijs
roborare. Et hoc in deciſionibus Rote plenius continetur.
¶ Siquis vigore gr̃e ſue aliqđ acceptet beneficiũ ⁊ faciat ſibi pro
uideri ſeruatis ſeruandis: ita ꝙ ius ſibi debet̃ in iſto beneficio.
poſtea ſibi dat̃ intruſus: vel al̕s q̃uolibet impedit̃ vel perturbat̃
⁊ ſic de iſto beneficio concordãt: ⁊ ille alter obtinet beneficiũ: et
ipſe aliud vult acceptare vigore gratie ſue. Quero vtruz poſſit?
Dico ꝙ non: quia per ſolam acceptationẽ gratia ſua fuit caſſa
quo ad alia beneficia: ex quo ſibi debet̃ ius in primo: al̕s cõmitte
ret̃ fraus in infinitis: qꝛ papa vult ipſum impetrantem tantum
de beneficio prouiſum eſſe.
¶ Item cadens in penã ꝯſtitutionis Execrabilis eſt inabilis ad

quecunqȝ beneficia obtinēda: ⁊ nō poterit ſine diſpenſatiōe ſpeci
ali ad aliqua beneficia promoueri: ⁊ oīa alia beneficia que habet
vltra illa duo curata poſſunt impetrari.

¶ Habens beneficiū curatū: ⁊ ſi aſſequit᷑ aliud curatū auctorita
te ordinaria: ⁊ papales acceptant illud: ⁊ iſte primus retinet iſta
duo curata per menſem ita ꝙ cadit in penā conſtitutionis Exe-
crabilis. Quero cui debeatur? Dico ꝙ acceptanti ſemper in litte
ris dat᷑: dūmodo nulli ſit ius queſitum.

¶ Itē vbi plures ſunt collectores in dioceſi vel ciuitate ꝙ benefi
cia talium non ſunt reſeruata: ⁊ hoc ſi ambo vtantur officio ſub
collectoris. Si aūt alter eoꝝ vtit᷑ tunc bñficia ſunt reſeruata: al's
nō: vt vult regula dñi Grego. pape. xi. Sed ſi oēs beneficiū acce-
ptauerint lȝ vn⁹ exerceat: tunc nullius bñficia ſunt reſeruata.

¶ Nota ꝙ lis vertit᷑ inter. a. ⁊. b. ſup aliquo bñficio: tñ ꝙ. a. renū
tiat bñficiū: ⁊ poſtea morit᷑. b. venit. a. ⁊ vult rehabere bñficium:
Querit᷑ nunqd poſſit? Diſtinguitur. aut renuntiat libere oībus
iuribus ſuis. aut al's amicabiliter ſe cū ipo cōponit. Si libere. aut
in manibus ordinarij. aut corā auctēticis pſonis. Si in manib⁹
ordinarij. tunc non poteſt habere regreſſum. Si corā auctēticis
perſonis: tunc aut medio iuramento: aut non. Si medio iuramē
to: tunc tenet renuntiatio: al's non tenet. ⁊ poterit ſemp habere
regreſſum ſcȝ. a. ad beneficium ſuum.

¶ Nota ꝙ pena conſtitutionis Execrabilis eſt quando aliquis
habēs beneficiū curatū: aliud ꝯſequit᷑ curatū quauis aucte: tene
tur primū in manibus ordinarij libere ⁊ realiter infra menſeȝ re
ſignare: al's elapſo menſe priuatus eſt vtroqȝ: ⁊ ambo ipa benefi-
cia ſtatim ad papam ſunt deuoluta: ita ꝙ nullus expectantium
de illis poteſt ſe intromittere.

¶ Nota ꝙ lȝ generaliter Eps vel ſuperior regulariter cās poſſit
delegare ⁊ eas alijs cōmittere. tamen vbi agitur cōtra aliquem
de ſciſmate vel hereſi: cū tales cauſe cenſeātur maiores: non pñt
alteri delegare.

¶ Finis.